

ВАРТОВА БАШТА

Вістник Присутності Христа

СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?*

"Нодхочуть поранок, та ще ніч" лса.21.

The Watch Tower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Basata (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LII. МІсячник № 1

Січень, (January) 1931

ЗМІСТ:

НАГОРОДА	4
Начет	4
Знак	5
Цік Шарства	6
СТЕЖКИ ПРАВДИ	9
МІЛІОНИ МУСТЬ ЧУТИ СВАНГЕЛІЮ	11
ПРАПОР ДЛЯ ЛЮДЕЙ	13
ТЕКСТИ НА ОСРІЧЕННЯ	15
ПИТАННЯ І ВІДПОВІДІ	16

"Став же з неначе на варті, стоячи мов би на башті, розлучуясь, що скаже він мені, що відповість за чим жалобу." — Апостол 2:1.

На землі переполох пародії звісі заскелоті; як зарене море та фази [взбурені, певзоголені місяці]. І змертвіють люде від страху та дожидання того що прийде за вселену; сизи єо чебесті захищаються. ... Як побачите, що со стається, знайте, що Царство Боже близько. Випросуйтесь і пізімайтесь гаси від ваші, радуйтесь, що наближалось виконання ваше. — Свангелій Маттея 24:33, Маркія 13:29; Іуди 21:25-31.

СЕЙ ЖУРНАЛ І ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ

Цей журнал видає Товариство в тій цілі, щоби помочи людям зрозуміти Бога і його. Він поміщує матерія для систематичного студіювання Біблії і всі його читачі можуть брати постійно участь в розбиранию його змісту. Він дає розгляд діягогії подорожуючих бесідників по зборах, і оголошує конвенції і подає справовідання з них. Він також оголошує програми для радіостанцій і поміщує відновідний і почуваючий матерія до пояснення Біблії через радіо.

Ця точна трактується Біблії якого Божого обявленого Слова Правди, і сють неподільно на основний правді великої жертви викупу, після якої всі довіральні науки міряться. Він в незалежності від впливу різних партій, сект і людських віроісповідань. Він не приирає догматичної міни, а радше заохочує читачів до уважного ретельдження кожного написаного тут слова, порівнюючи його з науками історичного Слова Божого. Він не мішався в жадні суперечності і не іміщувє відокремлюючих персональних справ.

СВЯТЕ ПІСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ НАС

ЩО ЄГОВА є однією справедливішою Богом, створителем неба і землі, і перебуваючим од віків до віків; що Йоханес був початком його творіння, котрий спісля стався чоловіком; що Він тепер є Господь Ісус Христос у слові, котрому є дана всяка сила на небі і на землі.

ЩО БОГ створив землю для людей, і Він створив совершеного чоловіка на ній; що чоловік добровільно переступив закон Божий і тому був засуджений на смерть; що через Адамів трих усі люди прийшли на світ грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком для того, щоб ніг статися Відкупителем людей; що Він дав своє життя в жертву за чоловіка, через що Він чабув ціну викупу; що Ісус воскрес із мертвих, возісся на небо і представив вартистю жертви чоловічества, яко ціну викупу за чоловіка.

WARTOWA BASHTA, Ukrainian Monthly

published by

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams St., Brooklyn, N. Y., U. S. A.

Editorial Committee J. F. Rutherford,
W. E. Van Amburgh, J. Hemery, R. H. Barber, E. J. Coward.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and Foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

Предплату на Вартову Башту річно виносить в Злучених Державах 1.00, в Канаді і інших країнах, \$1.50; в Великій Британії, Австралії і в Півдній Африці, 7 ш. Предплату в Злучених Державах треба посыпати через поштовий переказ, експрес-ордер або банківський переказ. В Канаді, Англії, Півдній Африці і Австралії Предплату треба висилати лише де відлізу того краю.

Сей журнал виходить на кількох мовах.

Для бідних, що неможуть заплатити за сей журнал, а бажають його читати, висилаемо гаром, якщо є се попросять.

Увага для предплатників! В нас є такий звичай, що не висиламо спеціального повідомлення, що отримали належність, ані не повідомлення, що предплата скінчилася, а тільки вказуємо се побіч адреси один місяць наперед.

НОВА КНИЖКА

Так само нова книжка вийшла з друку, котрої називає, ВІЙНА ЧИ МИР, ЩО? Має 64 сторін, прикрасне кельнеровані вічка, і з інтересними малюнками. Ціна залишає 10ц. В Америці, замовлення пишіть до:

Watch Tower Bible and Tract Society,
117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.

В Канаді, до:

Watch Tower Bible and Tract Society,
38-40 Irwin Ave., Toronto, Ontario, Canada.

FOREIGN OFFICES

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario
Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African 6 Lelie Street, Cape Town, South Africa

Прошені адресовати в кождім разі на Товариство.

РАДІО ПРОГРАМИ В РОСИЙСЬКІЙ МОВІ

Всім інтересуючимся давамо знати, що будуть давані програми в Російській мові, що другої неділі кожного місяця, в другі годині по полуночі, через Радіо Станицю W-B-A-X 1110 Kl. Wilkes-Barre Penna.

Всіх є запрошено наставляти свої радія і слухати сих вітчизнів. Вітчизні будуть почуваючи як рівні і величні інтереси.

НОВА КНИЖКА

З великою привідністю повідомляємо всіх читачів ВАРТОВОЇ БАШТИ що вже вийшла з друку нова книжка під іменем

СОТВОРЕННЯ

Ся книжка є в синьо-пурпурній спріві, з золотими витисками. Має 396 сторін, ілюстрована з кельнерованими образцями. Ціна з пересилкою, денебудь, лише 50ц.

В Америці, замовлення пишіть до:

Watch Tower Bible and Tract Society,
117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.

В Канаді, до:

Watch Tower Bible and Tract Society,
38-40 Irwin Ave., Toronto, Ontario, Canada.

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутності Христа

VOL. III.

Січень 1, 1931

№ 1

Нагорода

«Біжу до життя по нагороду вишнього поклику Божого в Христі Ісусі.» — Філіппи 3:14.

ЕГОВА дає нагороду лише тому, хто виконує Його волю. Се значить, що все мусить виконуватися законно. Порушаюча мотива до діяльності мугти бути несамолюбна любов. Всі, що зтримують нагороду високого покликання, мусять поводитися після закону. Се заключення можна вловіні доказати натхненими словами апостола: „Хоч же й бореться, не заслужить вінця, коли не законно бореться.” (2 Тимофея 2:5) Слова Ісуса роблять ясну різницю між тими, що роблять беззаконні, а тими, що стараються ходити законно. Сі обидві клясі були покликані до високого поклику і є в лінії до царства. — Маттія 13:14-43.

ЩО СЕ ЗНАЧИТЬ?

Се є дуже важна різниця у зрозуміті, що значить покликання і що значить нагорода. Церква тепер згінніше бачить чим колись, що Божий замір від почину був устанок іні царство, котрець цілковито оправдало Його ім'я. Поклик значить запрошення до царства котре то царство оправдає ім'я Єгови. Ісус був перший покликаний до царства по сім як Він був сподіжений в Йордані. Інші члени були покликані по сім, як вони були народжені синами Божими. Той високий поклик є запрошення до царства, престола котрого є в небі. Лише духові створіння можуть бути покликані до того становища, тому що ніхто інший не може отримати поклику, і се є певно, що Бог нікого не покликавби, якщо хтось не може приняти його. Окрім Ісуса, найперший раз довідалися про високий поклик ученики Ісуса, коли Він сказав до них: „Я завітую вам, як завітував мені Отець мій царство, щоб Ілля й пили за столом у царстві моєму, і сиділи на престолі, судячи дванадцять родів Ізраїлевих.” (Луки 22:29,30) Отже високий поклик є то місце або позиція в царстві Єгови.

Нагорода буде дана для того (тіла або кляси), хто ходить законно і хто побідить. (1 Кор. 9:24) Много є званих але мало вибраних. Некоторі відповідали на поклик і є в лінії до царства, але вони не побідяли, тому що вони не поступають законно. Хто не біжить законно, то не може бути увінчаний. Нагорода є то вінець життя, котрий має бути ланий покликаній

класі що старається поступати законно, і є бірна і правдива аж до смерті. До тих Ісус сказав: „Будь вірний аж до смерті а дам тобі вінець життя.” (Одкриття 2:10) Слова Павла і Ісуса від доказують, що щоби покликаний виправ, то він мусить бути законним, себто так сказати, він мусить йти дорогою назначеною Господом. Лише вірні послідувателі Ісуса Христа йдуть тим шляхом. Вони є названі „вибрані Божі” і про них є написано: „Благословен Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, що, по великий своїй милості, зробив нас на вновіння живе воскресення Іса Христовим із мертвих, до насліддя нетлінного і непорочного, що не зовнє на небесах про вас, котрі силою Божою стережені пробуваєте через віру, на спасення, готове явитись останнього часу.” — 1 Пет. 1:3-5.

Вірні будуть побідниками. І сі отримають нагороду і будуть сидіти на престолі з Христом в Його царстві і отримають вінець безсмертності. (Одкр. 3:21) Отже нагорода буде дана вірним а пікому іншому.

ВІСВІТЛЕНІ

Великі і дорогі обітниці високого покликання, котрі Бог дав церкві через Ісуса Христа і його апостолів були через довгий час заховані під сміттям фальшивої науки духо-еністства, котрі то фальшиві науки були натхнені Дияволом. Протягом періоду церкви представленого через пророка Іллю, великі праїди щодо високого покликання були привернені церкві так як як Ісус предсказав. (Маттея 17:11) Привернення правд для церкви було постепенне, і чим більше Господь висвічував єї правди для церкви, тим більше вона оцінювала їх.

У тім періоді привернення правди посвячені Господу побачили, що Єгова обіцяв благословити всі племена землі через насіння Авраамове і що люди чекають на то насіння і на ті благословенсьтва, хотій несвідомо. Се привернення прийшло в Божім назначенні часі і вірні і збачили многі помилки духовенства котрі всі через довгий час научало. Вірні зачали пізнати, що царство Боже буде установлене для користі Його створінь, а і ловно для чоловіка. Вони зрозуміли значення пекла зрозуміли

велику жертву викупу через що всі зможуть отримати нагоду дістати життя.

¹¹ Сі правди Божий народ отримав яко наказ, щоб вони зробили свій вибір і покликання певне до місця Божої ласки, щоб їм царювати з Христом і благословити людство взагалі. Ся висока позиція була поставлена перед ними, вартість котрої не можна порівнати з нічим іншим. Правди, які вони зрозуміли найлучше, були сі: Спасення цілого світа через великий викуп жертв і велика робота примирення у котрій будуть брати участь покликані. На сі правди головно звернули увагу посвячені в більшій мірі чим на всі інші. Ся ясна ріжниця між спасенням світа а спасенням церкви помогла побачити для народжених духом, що вони мусять в якийсь спосіб розлучитися від світу. Можна було ясно бачити, що ті покликані до високого покликання мали бути посвячені так як Ісус був посвячений. Відлучення від світа вони розуміли, що всякі права і привелії принадлежні до людської природи треба було відкинути і нове створіння мусило жити побожно, сподіючись, що сим чином нове створіння діде до совершенности і за се дістане позицію чести з Ісусом Христом в правлінні над світом.

¹² Правдива ціль царства тоді не була ще зрозуміта. Посвячені тоді думали, що спасення соторіння було найважнішою річчю. Зконості таке думання запровадило многих до самолюбства. Уявляючи собі таку нагороду, многі стали горді. Вони величались тим, що їх позиція буде висока чим других.

¹³ Посвячені пильно розказували тим хто хотів слухати їх, про другий прихід Христа і Його царство, і про благословенсьтва і як треба обігратися о нагороду високого покликання. Віруючи, що в помінальних церквах зн. ходилися всі ті, котрих Бог бажав забрати до неба, для той причини через якийсь час н'єд Божий голосив вість о царстві виключно для членів помінальних церков. Се вони робили головно для того, що сподівались, що Бог хоче дістати людей до неба і ужити їх для давання життя решта людству. Ті посвячені, що розносили вість правди іншим, уважалися за ангелів, котрі збирали іншенню до Господнього гумна. Дуже часто ті, що робили сю роботу, говорили з великою приемностю і радостю: „Нині я знайшов дійсний колос іншеннії!“

¹⁴ Сі слова тут наводимо не для критики, а для того, щоб показати як Боже світло постепенно відкривало Його заміри для посвячених, і тепер з Його ласки ми бачимо сі заміри ясніше чим тоді, коли ми прийшли до правди. Хто ходить у світлі має причину радуватись, тому що йому дозволено мати співнаслідство з Господом після Його обітниць.

НАМЕТ

¹⁵ *Намет Тінями* був даний церкві для студіювання, що і, інесло багато добра многим, а шкоди іншим. Наука тієї коли влаштво зрозуміти дає поміч і силу для дійсно посвячених Господу. Вона показала ясну ріжницю між тими, що отримують небесну славу, а тими, що будуть привернені до життя на землі. Безсумнівно, що се була воля Божа вчитися з намету тієї і їх церемонії для духовного священства, щоб очистити себе від усякої нечистоти і удолсконалити святість в страсі Божім. (2 Коринтіян 7:1) Та дехто мильно заключив, що се означувало виробляти собі характер і сим чином приготовити себе царювати з Христом. Невластиве вирозуміння що значить світ, привело многих до мильного заключення. Задля довгого студіювання *Намету Тіней*, декотрі прийшли до заключення, що Бог бажає, щоб вони заперли себе в тайнім місці і роздумували і розвивали „овочі ласки і духа“ аж поки вони будуть забрані до неба. Тут ми робимо натиск, що тоді головна думка була, щоб дістатися до неба і управляти світом. Декотрі ще і пізні є в такім стані і не розуміють Божого заміру в установленню свого царства, і для того вони не навчилися дійсної лекції, яку намет в пустині научає.

¹⁶ Що Бог не перешкодив пробі прийти на церкву відносно *Намету Тіней*, то се є ясно. Він позволив на сю пробу, щоби явились вірні. Сю думку можна поперти словами апостола, які він сказав в листі 1 Корин. 11:19: „Треба бо й ересям між вами бути, щоб вірні між вами явились.“ Сатана помог декотрим дістати невластиве вирозуміння справи, тому що вони були порушені невлаштівною мотивою до кроку який вони взяли. Треба мати на увазі, що в той час, коли церква студіювала *Намет Тінями*, Сатана ще не був скинутий з неба. Тоді він постійно обвинувачував братів, і спевностю уживав ріжногородних метод, щоби звести їх а головно тих, що поводилися невлаштівим духом. Мотива або стан серця є дуже важна річ, і се ми бачимо чим раз ясніше як ми поступаємо вперед.

¹⁷ Безсумнівно, *Намет Тіней* порушив братів до дискусії більше чим яка інша правда. Тисячі годин перейшло на дискусії про ріжні подрібні річи в наметі, і ріжні пусті припущення були роблені, щоби показати типічне значення їх, під час коли більше важні лекції були недоглянені або понехані. Декотрі проводарі церкви спеціально научали *Намет Тіней* і показували много гордості з того. Студіюючи подрібно намет, і кладучи велику вагу на се, многі повірили, що Божа ціль відносно них була, щоб вони відлучилися і виробляли собі характер котрий би був відповідний до неба. Господь предвидів і

предсказав, що декотрі з них з поверховою побожністю „похилуть наче тростина голову свою” а інші знову стали зарозумілі. (Ісаї 58:5; Різдвяни 12:16) Се була штука противника, і много шкоди вийшло з мильного зрозуміння намету. Будучи порушені самолюбним бажанням, многі виставили себе на отвертій атак ворога. Певно, що тут не можна винувати намету апі книжки *Намету Тіней*. Ошибка була в серпнях тих, що студіювали його в тій цілі, щоби оправдати свій напрям діяння, недобачуючи Божого заміру в покликанню їх до високого покликання.

¹⁴ Та вірні взяли інший напрям. Дякуючи Богу за благенні правди які знаходяться в наметі, вони старалися служати Богу які правдиві підсвященники. Вони берегли своїх сердець пильно і старалися чинити то, що би принесло честь і славу Богу Єгові. Вони не думали про себе. Вони відчували свою упавшість і негідність Божих ласк і що вони не можуть зробити себе совершенними. Вони побачили, що виробити собі „совершений характер” є неможливо; але так як Павло, вповаючи на Бога котрий зачав в них добру роботу і котрий зможе привести їх до кінця, вони з покорою і з любовю старалися пізнати і чинити волю Божу. Їх пошукаюча мотива до діяльності була добра, отже вони були наче слуга, що глядить за рукою свого пана, так і вони гляділи за провіднінням Господнім, щоби пізнати яка Його воля була відносно них. (Псалома 123:2) Сі побачили, що намет тієї був образом великої офір, за гріх о яку постарався Бог за гріхи людські через жертву Ісуса Христа і за се вони дали славу Богу, показуючи шире бажання служити Йому несамолюбно.

¹⁵ Та декотрі приняли правду але не приняли любові правди. (2 Сол. 2:10) Вони приняли знання правди в дусі самолюбнім і писання ясно показує, що вони не осягнуть вінця нагороди. Саме знання правди не є жадним доказом, що хто посідає його, той буде в царстві. Ісі хтось гордиться тим, що його знання Біблії є більше чим його близнього, такий уважає себе за щось великого, бо думає про себе вище чим повинен думати, і сим доказує, що він не приняв правди з любові. З бігом часу прийде на цього підступ і він впаде під вплив його і повірить брехні радше чим правді.

ПРОБА

¹⁶ Прихід Господа до Його храму і Його зібрання вірних до Нього, зазначило велику пробу. В тім то часі Він засів до переправлювання і дав ясну правду і відділює самолюбних від тих, що мають властивого духа.

¹⁷ Господь відкрив ясну ціль установлення Божого царства, і тепер вірні і покірні, бачуть, що

ся головна ціль є оправдання Слова і імя Єгови.

¹⁸ Вони бачуть, що ціль помазанників на землі є давати свідоцтво, що Бог є Всеши́тній; що світ скінчиться, і що прийшов час на установлення справедливості і що після Господнього приказу, ся радісна новина має голоситися світу яко свідоцтво. Сі покликані і вибрані тепер мусить бути сими правдивими і вірними світками. Вірні бачуть, що вони мають очистити себе від усікої нечистоти тіла і духа і мати звершену святість в страсі Божім, і вони бачуть, що се значить більше особиста чистота. Вони бачуть, що безріжниці, що вони роблять, вони не можуть зробити себе совершенними. Вони ясно бачуть, що святість значить цілковите посвячення у виконуванні Його волі, і що виконувати Його волю значить бути послушними до Його заповідей. Сі то власне становлять видиму частину Божої організації на землі, которую задля вигоди називаємо „Товариство”. Многі їх жуть думати про себе, що вони становлять частину того Товариства, але в дійсності се відноситься лише до дійсного посвячення Господу. Їх можна пізнати по овочах, які вони приносять; і овоч, який вони приносять, се овоч Божий, а не овоч жадного чоловіка.

¹⁹ Інші знов кажуть, що вони є в правді і відлучилися в ріжні громади і відважно голосять, що Господь відкинув Товариство. Сі громади не мають порозуміння між собою ані єдності, окрім цього, що вони противляться Товариству і роботі яку вони виконує яко свідоцтво для Божого імені і царства. Сатана противиться Товариству і його роботі і старається знищити тих, що мають свідчення Ісуса Христа. (Одкр. 12:17) Він уживає ріжніх знарядів, щоби осягнути свою ціль. Сі ріжні малі громади згадані тут тепер стараються зробити плян, щоби шкодити Товариству і його роботі. В той самий час вони кажуть, що вони обігаються о нагороду високого покликання. Вони учать, що до знаку звершеної любові можна добіти від точки до точки, і що сей біг називається „виробленням характеру”. Вони пояснюють слова апостола, що мета або знак вироблення характеру є звершена любов, і що коли вони дістануться до твої точки, тоді вони мусять стояти і чекати аж будуть забрані до неба. Се певним є, що вони мають мильне вирозуміння слів апостола до Філіппян 3:14.

ЗНАК

²⁰ Жадне писання не запевнює заключення, що згадана мета апостола в листі до Філіппян 3:14 відноситься до звершеної любові, і що до того знаку можна дійти через чотири столпні або, чотири знаки. Звершена любов слачить цілковите віддання Богу. Певно, що Павло мав звершенну любов до Бога від чолів він за

чав голосити евангелію для поган. Господь не бувби вислаз його і поручив йому се велике післаництв до поган, если б він не був цілковито відданий Богу. Кільканайцять років пізніше, по сім, як він переніс всякого рода переслідування задля своєї вірності до Бога, він писав сі слова: „Боротьбою доброю я боровся, дорогу скінчив, віри додержав. На останок гостяється мені вінець правди, котрий оддасть мені Господь того дня, правдивий суддя, і не тільки мені, та і всім, хто полюбив явлення його.” (2 Тим. 4:7,8) Вих словах нема ані згадки, щоб він грабляв собі совершений характер і що він дійшов до знаку совершеності любові і по тім чекав аж буде забраний до неба. Що він сказав, то се, що він йшов назначеною йому дорогою Господом, і вірно боровся по стороні правди, і що він знов, що Господь мав для нього нагороду високого покликання, котру він отримає у своїм часі. Він скінчив роботу, котру Бог поручив йому, і за його вірність він отримав вінець життя.

²¹ Сей текст в листі до Филипян відносно значу був пояснений так: Що коли хто є сподіжений з духа св., той зачинає обігатись о нагороду високого поклику в небі; що так як тасьма положена на дорозі перегонів яко знак мети, так Християнин бачить свою мету, що є совершенна любов; що він перше біжить до першої точки, потім до другої, до третьої а нарешті він приходить до четвертої, т.е. до того знаку і там його характер випробований і відтак взятий до неба. Таке пояснення є мильне і не є попередніми. Павло сказав, що він йшов дорогою назначеною йому Господом аж до кінця, і що за се, що він був вірний у виконуванню своєї задачі, він отримав нагороду високого поклику.

²² Той текст після *Діялата* звучить: „Я бі” у після знака по нагороду високого покликання Божого в Христі Ісусі.” Ся думка апостола є висказана досить ясно. Він не розуміє, що послідуватиль Христа біжить до мети, але його слова означають, що дорога діяльності є вимірена або визначена щоби бічі законно і чинити волю Божу. Ся лінія є вимірена від почину дороги Християнина аж до часу його смерти, і та дорога є визначена самим Господом. Се є та сама лінія або дорога котрою йшов Ісус і котру Він описує, коли каже: „Если хто хо...йти в слід за мною, нехай відрічиться себе, і во...е хрест свій і іде вслід за мною.” Петро каже: „На се бо ви покликані, бо і Христос страждав за вас, оставляючи вам приклад, щоб ви йшли слідом за Його стопами.” (1 Петра 2:21) Всякий, хто був приведений до угоди о царстві, муситьйти тією дорогою. Коли нове сотовіріння відповість на поклик, тоді воно є взяте в угоду о царстві і тоді воно стає до бігу і муситьйти законно аж до кінця, котрий то кінець

прийде аж при смерти. Той великий поклик є запрошення до царства. Нагорода є вінець життя, а знак се є дорога діяльності котрою мусить поступати той, хто хоче дістатися до царства.

ЦІЛЬ ЦАРСТВА

²³ Ціль царства Божого є, щоби цілковито оправдати Слово і імя Боге. Всякі інші річи, що тичаться до царства, є додаткові. Бог дав своє слово, що Він виведе насіння котре буде непохитно триматися дороги вірності і що то насіння знищить зло на світі і установить справедливість. Сатана виразно заявив, що Бог не може зробити сього, і сим він кинув ганьбу на Боге імя. Отже Сатана сим нарушив питання котре муситься у своїм часі рішити. Щоби довершити своєї цілі, Бог вислав Ісуса на землю яко свого представителя і свідка. Його наука і післанництво були так ясні і виразні, які Він отримав від свого Отця, що Він сказав: „Моя наука не єсть моя, а Пославшого мене.” (Йоана 7:16) „Бо я не від себе глаголав, а пославший мене Отець, Він мені заповіди дав, що промовляти і що глаголати.” (Йоана 12:49) „Не можу я робити від себе нічого.” (Йоана 5:30) Сі писання показують, що Бог Єгова визначив Ісусу дорогу якою Він мусів йти. І знову Ісус сказав: „Я на се родивсь і на се прийшов у світ, щоб свідкувати правді. Кожен, хто від правди, слухає моого голосу.” (Йоана 18:37) Ісус освітив дорогу, і хто хоче отримати вінець життя той мусить подорожувати тою самою дорогою а не іншою.”

²⁴ Юда отримав правду від Христа, і стався сином погиблі, тому що він не приняв любові правди. Його мотива або стан серця був злій і се була причина його упадку. Тому що одинайцяль інших учеників прияли любов правди і були вірні Ісусу, тому Він узяв їх в угоду о царство. Многі є покликані до царства і відновили на поклик; але маленьке число є вибране, тому що вони не приняли любові правди. Хто робить натиск на конечність вироблення свого характеру щоби піти до неба і царювати, той цілковито уневажнє Божий замір в покликані ю його і хоче робити то, що писання показує, що він не може зробити.

²⁵ Ісус є дорога, правда і життя. (Йоана 14:6) Отже він є дорога і правда до царства. Ніхто не може там увійти, хто не будейти тою дорогою, яку Бог визначив для Ісуса. Єсли який чоловік хоче увійти іншими дверми, той є злодій і розбійник, про котрого говорить Ісус. Ісус нічого не сказав, що до царства можна дістатися через вироблення характеру. Хто думає дістатися до царства Божого через відлучення себе від Божої організації і Богом назначеної дороги і виробити собі совершенний характер, щоб зробити себе відновідним до царства, той

є страшно ошуканий, і се що найменше можна сказати. Такі стараються увійти в царство іншою дорогою чим тою, що назначив Бог; тому Ісус сказав: „Хто не ввіходить дверима в кошару, а перелазить де інде, той злодій і розбійник.” (Іоана 10:1) Сатана загарбав силу і власть і почесь в неправний спосіб. Писання відразу каже, що злодій і захланиники не наслідять вічного життя, ані не увійдуть в царство небесне. — Еремій 51:13,18; 1 Коринтян 6:10.

²⁷ Бог дав Ісусу титул „Вірний і правдивий Свідок”, не тому що Ісус виробляв характер, але тому що Ісус був цілковито вірний у виконуванню своєї місії яку поручив Йому Єгова. Ісус був все совершиний. Він отримав велику нагороду за свою вірність. (Філіпян 2:5-11) Бог дав Павлові приставництво або поручення, а іменно, проповідувати євангелію царства Божого, а головно нести вість поганам. Він каже, що він мусів робити ту роботу охочо і вірно, якщо він мав отримати нагороду. (1 Корин. 9:17) Він мусів точно ступати слідами Ісуса і мусів бути свідком для Бога і Христа. Се був законний спосіб, яким він уходив в царство. Він також подає аргументи щодо певного напряму, який мусить взяти вірний, щоб йому отримати вінець. „Оце ж я так біжу, не якби на непевне; подвізаюсь так, не як би повітте (вітер) бючи. А морю тіло мое і підневолюю, щоб, іншим проповідуючи, самому іноді не бути відкинений.” — 1 Корин. 9:26,27.

²⁸ Павло не старався виробляти собі велике ім'я між людьми. Він не піддався бажанням тіла, щоби отримати похвалу від людей і щоб вони говорили про нього: „Що за гарний характер має Павло!” Він не хотів дати себе ошукати, що він мусів прибирати побожний вигляд, щоби сим чином спонукати інших принять правду. Він не ступав на непевний шлях. Він не бив повітря. Хто бе повітря ошукує себе і ошукує інших, але він не може ошукати Господа. Дехто може думати, що його думки і діла є цілковито чисті і святі, але в той самий час вони можуть бути гидотою в очах Божих, тому що він думає про себе високо, ст. який він є могучий, добрий і сильний і як величини по-жаданий в небі. Павло заявив, що він зачав перегони тою дорогою, яку Господь визначив Йому і що він контролював себе, щоби всіма своїми силами виконувати волю Божу.

²⁹ Подібний аргумент він подав у своєму листі до Тимотея, коли писав: „Що чув еси від мене многими свідками, те передай вірним людям, котрі способні будуть і інших навчати.” (2 Тим. 2:2) Сі слова указують, що напрям вимірений для Християнина приносить докір, але як Господь йшов нею і був докорений так й слуга мусить бути докорений. Тоді апостол каже, що чоловік, увійшовши в угоду з Богом, і маючи

дійсну нагоду виграти біг, такий не мішається в інші справи, але є сліпий на все окрім волі Божої, і прикладає всякі старання угодити Господу, і що він мусить йти законною дорогою, якщо він хоче бути увічнаним. „Ніхто ж, війном бувши, не мішається в справі життя (сього), щоб угодити тому, хто вибрав його війном. Хоч же хто й бориться, не заслужить вінця, коли не законно бороти меться.” (2 Тим. 2:4,5) Таке цілковите віддання Богу показує совершену любов до Бога. Се є чистий стан серця і цілковите віддання Богу.

³⁰ Павло зачав свій біг визначений Господом кільканадцять років перед тим, як він писав сей лист до філіпян, над котрим ми тепер ззстановляємося. Він доказав свою совершену любов протягом цілої своєї місії, тому що він цілковито стояв постороні Бога і не вагався голосити цілу правду всякого часу. (Діян. 20:27) Він писав свій лист до філіпян, котрих він велими любив. Він давав їм пораду, і його пораду повинні всі посвячені прияти. Його аргумент можна переказати так: „Браття, задля Помазанника я є актив всі річи на землі, і сюди страту я вважаю за ніщо. Я знаю, що я не можу бути в царстві задля моєї власної праведності, але я мушу дійти там задля віри моєї в Христа і вірностю у виконування моєї угоди. Мое велике бажання є приподобатися смерти Ісуса Христа і через це статися учасником його воскресіння. Бог покликав мене до життя і до свого царства, і тепер я стараюся законно дістатися до царства Христового. Я ще не дістався до нього; але я одну річ тепер роблю, лише одну. Я відложив все на бік і забув про се, і тепер я стараюся всіма силами йти вперед. Я бачу назначену мені дорогу якою я мушу йти, якщо я хочу дістати нагороду. Отже я таєпер біжу тою дорогою назначеною мені Господом на нагороду високого покликання в Богі через Христа. Нехай отже всі, що дорости в вірі мають той самий ум: Браття, пригляньтесь на дорогу якою я йду, і ви йдіть того самою дорогою.”

³¹ Ані одним словом він не згадав, щоб зробляти характер. Противно, він заперечує сю думку, коли він каже, що він не може дійти до нагороди свою. Гласною правдиною. Дальше він додає: „Тільки ж (те), до чого ми достигли, (єсть) одним правом жити і те саме думати. Приподобяйтесь до мене, браття, і вважайте, хто так ходить, яко ж маєте за взір нас.” — Філіпян 3:16,17.

³² В часі періоду церкви, котрий представляв Ілія, визначена дорога для церкви була дістати знання правди, котра була через довгий час захована, і голосити сю правду іншим. Тоді загально проповідувалась вість про велику жертву викупу і які корисні наслідки вона гине для всіх; про другий прихід Христа і Його цар-

ство, і що тоді всі люди отримають користь з викупу. Коли головні правди були привернені, тоді Господь прийшов до свого храму. Між іншими речами які Він зробив тоді, він очистив правду, або так сказав, Він освітлив її ясніше; і тоді заміри Божі стали ясні. Тоді кляса храму побачила дві великі організації, що зближаються до рішенчного дня. Вони бачили, що той рішучий день раз на все оправдає Боже ім'я Його вічне слово. Вони бачили се, тому що вони отримали любов правди і не дивились за самолюбією нагородою. Той загальний напрям діяння не був змінений, але дорога стала яснішою для вірних від того часу. Ся дорога указувала, що кождий позазаник мусить бути свідком і нести свідчення народам землі, що Єгова є Бог, що Його день гніву наближився, що Його Цар уже засів на престолі, і що вірні на землі становлять частину великої Божої організації, і що не може бути ніякого компромісу між Божою організацією а ворогом. Іншої позиції нема. Вони мусять бути свідками для Господа. Бог назначив дорогу якою треба було йти, і період Ілл і Елісея показалося відрізнені щодо роботи. Тепер дорога є так ясна і чиста, що ніхто не потребує зблудити в ній хто любить Господа. Сі однієї правди не є від чоловіка, але від Господа. Він веліть близокавці освічувати дорогу.

³² Ніхто, хто приняв любов і тримається її, був ушкоджений яснішим світлом, що світить зі Слова Божого. Хто вперто тримається старих і менше ясних пояснень, навіть коли Бог дав ясніше пояснення, той принесе самій собі шкоду. Хто противиться роботі, яку виконує Товариство в послушництві до Божих приказів то як певно, що Товариство є частиною Божої організації, так певно він противиться і воює проти Бога.

³³ Вже самий натиск роблений на *Нашет Тіней*, що він учить про індівідуальне життя в святая і про „вироблення характеру”, спричинило багатьох звернути свої думки на себе і на самооправдання, а Бога і Його заміру вони не бачили. Вони все говорили „Господи, Господи”, але воні Його не виконували. Вони вперто воювали проти світла, і многі з них тепер прикладають всі свої старання щоби знищити то, що колись будували. Вони йдуть по зборах і стараються відвернути вірних від свідкування для Бога. Здається, що Бог мав їх на умі, коли Він писав через свого пророка: „Рикають вороги твої серед зборів твоїх; поставили знаки свої як знамена. Вони як той, що сокирою замахнув в гущавині ліса, і тепер вони топором і молотом розбивають різьбу його. З пожаром пустили срятину твюю, осквернили дім імені твого. Сказали в серці своїм: Нутре, виннишмо їх до ноги! — Пустили з димом всі Божі собори на землі.”

(Псалм 74:4-8) Але йм се не жадається! Господь предвидів ці обставини і велів своєму вірному свідкові написати так: „Л тоді відкриється беззаконник, котрого Господь убе духом уст своїх, і знищить явленнем приходу свого. Котрого (беззаконника) прихід, сатаниною силою, буде з усякою силою і ознаками й чудесами смани.” — 2 Сол. 2:8,9.

³⁴ Мильне пояснення писання не лише веде в блуд але і приносить шкоду. Пояснення „Нагороди високого покликання”, як його розуміли через довгий час, дало повід многим, що вони старалися дійти до стану самооправдання своїми власними силами, що є неможливо. Ворог використав се і спричинив, що многі стратили час на безкорисне змагання, і в той самий час вони сталися гордими з іх північною щокори і либови, чого вони не посідали. Бог позволив на се, щоби обявилася вибрані. Йдучи таким напрямом, вони остро судили і критикували тих, що вірно старалися сповнити заповіди Божі. Ніхто в правді не повинен бути знеочочений, бачучи, що Бог предвидів і предсказав такі обставини, і для того постараєвся є охорону для своїх вірних.

³⁵ Нині вірні не говорять так часто про високе покликання, тому що вони бачуть, що воля Божа є, щоб Його ім'я було прославлене і що Він викликав собі народ бути свідками Йому і звіщати про Його чесноти, і як Павло, вони бажають дістати нагороду. Вони також бачуть, що зanim вони отримають ту нагороду вони мусять бути цілковито послушні до Божих заповідей, будучи порушені до сього : самолюбством. Хто хоче мати участь у воскресенні з Ісусом Христом той мусить так як і Павло відложить все на бік і забути про все, що на заді, а приложити все ві свої старання бути вірними і сповнити порушення дане Йому Богом.

³⁶ Нарешті приходимо до вершка апостолового аргументу. Він перестерігав своїх братів проти самолюбної кляси, коту він назвав ворогами Божими, тому що їх живіт був іх богом а славою іх встиг. (Верші 18,19) Тоді до вірних він сказав: „Приподоблюйтесь до мене, браття, і вважайте, хто так ходить, яко ж маєте зі взір нас.” (Верш 17) Павло заявив себе бути вірним аж до жінця своєї подорожі і що він виграв побіду задля своєї вірності. Кождий, хто хоче бути в царстві мусить бути тепер вірний. Така вірність становить совершену любов до Бога, відносно чого є написано: „У сьому звершени любов у нас, щоб мати одвагу на день суду, бо який Він, такі й ми у світі сьому.” (1 Іоана 4:17) Се є день суду. Сей день установив Господь для прославлення свого ім'я і Слова. Нехай же Його свідки будуть вірні і правдиві і беруть участь в славній роботі Єгови.

Питання До Студії

1. Кому Єгова дав нагороду? Що значить вираз: „Божі не зважно бороти життя”?
2. Що є високе покликання? Хто є покликаний?
- 3.1. Після писання, те що та нагорода є? Поясні чи всі, що є покликані, отримують нагороду?
- 3.2. Опини затемнення великих і дорогих правд по смерти апостолів, і як церква прийшла до грекування і віднепнення їх.
- 4.10. Покажи як постепенно Божі зачіри відкривалися.
- 4.12. Яка одна з найважливіших правд знаходитьться в Наметі Тіней? Як ся правда стала пробою для церкви?
- 4.13-15. Покажи як пам'ят тіней не однаково діяв на дві групи посвяченних. Чому була така різниця?
- 4.17. Божі Бог обавив свій пророчий зачір установити царство?
- 4.19. Що розуміємо під словами „Товариство”? Як хтось може знати, що він є дійсним членом його?

- 1 20-22. Докажи, чи єзва нашого тексту відноситься до совершенної любові? Що Ісаї розумів під сими словами?
- 2 23-25. Що Ісус научав і який примір дав щодо наприміжності Його послідувателі мусить взяти і бти?
- 3 26-27. Наведи слова Апостола в 1 Корінтиян 9:27, і поясни якою дорогою він поступав.
- 4 28. Поясні Іванові відчуття, які дав Тимотею в 2 Гал. 2:12.
- 5 29,30. Надай суть аргументів апостола Павла.
- 6 31. Норінай напраць діланки висвячені для церкви під час періоду Іллеса із періодом Ілл. Опини змішують світло і діалог сягає діяльність під час періоду Іллеса.
- 7 32-34. Покажи, що наука пам'яті відносно особистого життя у святів принесла благословеність для лекторія в школі для шинок. Поясні спорюючи собі наслідки.
- 8 35,36. Що тепер бачать вірні відносно назначеної дорівії для них? Як вони показують свою зебчу за працю і її очінення нагороди чесного покликання?

Стежки Правди

ЩО є правда? Таке питання питав Ісус по-ганський урядник. Ісус будучи оскаржений як большевик або революціоніст, неначе Він хотів розкинути римський уряд, відповів на сей закид словами: „Царство мое не од сього світа. Коли од світа сього будо царство мое, слуги мої воювали б, щоб не видано мене Жидам; тільки ж царство мое не звідся!“ Коли той урядник спітав: „Так ти цар?“, Ісус відповів: „Ти кажеш, що цар я. Я на се родив і на се прийшов у світ, щоб свідкувати правді. Кожен, що від правди, слухає моого голосу.“

Чи Ісус свідкував правді? Вороги увязнили Його за ніякий інший переступ лише за то, що він научав людей, і вони намовили свідків, щоб фальшиво несли свідоцтво проти Нього. Однак Ісус стояв при тім, що Він научав, і потерпів найбільшу ганебну смерть за се. Єсли Він був ощуканцем і шукав своєї власної користі і слави, то се булоб дуже легко для нього оминути сі всі терпіння. Сама Його чеснота і непохитна вірність до того, що Він научав, повинна змінити нашу віру, що Він мав правдиву і вельми важну правду, і що Він не боявся ані не встидався голосити її. Його апостоли, котрим Він поручив своє слово і науку, були рівномож такі чесні і вірні, відмовилися легковажити Словом Божим.

Дехто може аргументувати, що много людей вірували чесно, а однак були ощукані; і для того чеснота не може бути доказом, що вони мали правду. Однак ніхто не може доказати, що Ісус був ощуканий. Його чуда, яких ніхто ніколи не міг повторити на землі, доказують, що Він дійсно був Син Божий, котрій зйшов на землю для добра людства. Нічого, що сталося, або що було віднайдене від часу Його розпят-

тя аж до нашого часу, не опровергає науки Ісуса і не показує, що вона була мильна. Він предсказав обставини які будуть існувати між людьми при кінці сього золотого віку, і Його пророцтва сповнились в наших очах через дивні світові події від 1914 року, і даліше сповняються. Отже Ісус по сих довгих дев'ятнадцятьох століттях в сім часі загального недовірства, є потвердженій як пророк правди; Його слова показались правдиві, вірні і є згідні з тим, що було, що тепер є, і що буде.

Ісус сказав: „Я дорога й правда, й життя: ніхто не приходить до Отця, як тільки мною.“ (Йона 14:6) Отже се є певно, що Ісус йшов стежкою правди, і що нема жадного блуду на тій стежці, котрою Він йшов. Задля самовільних шілій, і щоби оминути труднощі які треба було переносити на стежці правди протягом сього віку, люди перекручували науку Ісуса або додавали свою мудрість, і сим вони неначе показали, що дорога, якою йшов Ісус, була повна спотикаючихся блудів.

Наприклад, люди котрі вважали себе за релігійних і за таких, що мають владу до Біблії, научали що Ісус оголосив себе рівним з Богом в силі й славі, і що Він є один з Богом в особі або в тілі, себто, є другою особою з трьох рівних собі богів. Також, що Ісус научав, що непокаяні грішники будуть вічно мучитися живі в огні і сирі або в стані умових муки, котрі будуть гірші чим фізичні муки. Також, що в Його другім приході ся чудова земля і всі сі величезні зізді і планети нашого видимого неба будуть знищені в огні на попі. Також, що аж до того страшного часу велика боротьба між Богом а дияволом була, щоби спасті людей до неба і то більше чим Дніядов міг потягнути до

місця безконечних мук, котре то місце воїни називали Біблійним пеклом. Також, що Бог протягом цілого часу карав людей нещастями, по-разом, страшними випадками, тому що люди не повернулися і не ставалися Християнами. Воїни також научали, що Ісус з бігом часу призначив злу римську державу за свою, і що всі царства і правительства, котрі колись були частию твої великої римської держави, сталися Його царством, о котре Він научав нас молитися.

Хто заперечить, що такі науки не відвернули багато людей і не перешкодили їм йти слідами Ісуса, стежкою правди: Один з Ісусових апостолів, Петро, пророчував, що такі обставини прийдуть: „Будуть ж і лжепророки між людьми, як і між вами будуть лжеучителі, котрі введуть ересі погибелі, відциуравши викупившого владики, приведуть на себе скору погибель. І багато підуть за їх погибллю, котрі дорогу правди хулити муту.” Вже самий факт, що в державі, колись звана „Свята Росія”, є тепер загальнонародний пожід проти релігії, показує, що фальшиві пророки або речігійні учителі перекрутили там правдиве Християнство, і тому тепер правдива стежка правди не є зрозуміта і тому страшенно бохується. Безперечно се збільшаюче відвернення від релігій у всіх так званих „Християнських” краях свідкує про ту саму річ.

Від самого свого засновання Міжнародне Товариство Дослідників Біблії зрозуміли сю прочину клопоту і стараються звертати людям увагу на одинокий ратунок. Нехай люди покинуть людські науки і йдуть впрост до Біблії яко провідника на стежці святої правди. В своїй милості до Бога, Ісус сказав: „Слово Твое—правда.” (Іоана 17:17). То Слово за часів Ісуса складалося з трийцяти шести книг Старого Завіту, і сі книги Ісус уживав як підставу правди та науки людей. То Слово нині обіминає писання послідувателів Ісуса, котрі були натхнені Божим духом правди написати двайцять сім книг Нового Завіту.

Сучасні учителі можуть бути точні і уважні, але коли воїни вирають свої заключення на підставі ріжких винаходів, і чинячи се, ігнорують святим писанням, то ми можемо бути певні, що воїни розходяться з правдою. Учені не дали і не можуть дати людям вічного життя. Одиноча наука, що запевнює людям вічне життя є правда про Бога і про Його ціль. Хто хоче отримати совершение і безконечне життя має досліджувати Слово Боже і бути послушним Іому, бо Ісус сказав: „Се ж життя вічне в тому, щоб знали Тебе, единого правдивого Бога, та кого післав еси Ісуса Христа.” Хто бажає мати свободу серця і ума, той не може отримати її через се, що він станеться анархістом, або через студовання так званої науки яка зна-

ходиться у світських книжках, але через набуття знання і мудrosti зі Слова Божого, і жити в гармонії з сим. Бо Спаситель сказав: „Коли пробувати мете у слові моєму, справді ви ученики мої будете, і зрозумієте правду, і правда визволить вас.” Тільки блуд зводить людей і робить їх невільниками та дурнimi.

Світ се неначе лябірінт заміщення, і безсумнівно се правда тепер більше чим коли в перед. Сотки релігій і наукових теорій приписують, що воїни мають правду і що воїни ведуть до світу і до висшого життя, але люди не знають що вибрati. Люди дальше перебувають в темряві і вмирають в неволі і в непевності. Давно тому в Біблії було написано пророцтво, котре каже: „Ось бо, — темрява буде вкривати землю, й поморок — народи.” (Ісаї 60:2) Люди ходять сотками ріжкими стежками. Біблію відкинули, занедбали і ругаються з неї, і замість правди взяли собі науки людські за авторитет і за свого проповідника. Людям треба шукати єдину стежку до божественної правди. Се воїни можуть зробити лише через поліщення теологів і їх систем, як світських так і релігійних, і шукати впрост правди з достовірного жерела написаного Слова Божого. Отже назад до Біблії, якщо ви хочете ходити стежкою, що провадить до світла, життя і свободи.

Від коли Адам відвернувся від Бога, від тоді люди все блукали в темряві смерти. Сатана запровадив їх там. В 2 Коринтян 4:3,4 читаемо: „Коли ж і закрите благовісте наше, то у погибаючих єсть закрите, в котрих бог віку сього осліпив думки їх, невірних, щоб не засяяло їм світло благовістя слави Христа, котрій єсть образ Бога.” Але протягом цього періоду людської темряви і блуду, сі що бояться єдиного правдивого Бога, Егови, і служили Йому, сі ходили стежкою правди. „Він Бог вірний і без оманні, справедливий і правдивий!” „Довірність Господня для тих, що його бояться, а заповіт його на те, що звістити їм.” Ось так вірні пророки, натхнені Богом правди, писали Старий Завіт, ходили стежкою божественної правди оскільки Богу подобалось відкрити їм.

Протягом Християнської доби сі, що приняли Слово Боже як правду і котрі ступали слідами Ісуса, ходили правдивою дорогою. Нині ся стежка непомиленої правди є ясніша чим в минувших часах. Чому? Тому що пророцтва Божого слова співпадають і се доказує, що ми прийшли до часу кінця, т. е. до кінця темного невидимого правління Сатани, великого обманьчика людей і темнителя правди. Божий ангел сказав до Даниїла: „А ти Даниїле заховай сі слова й запечатай сю книгу на останній іс; богато прочитає її, і побільшає знання й ніхто з нечистивих не зрозуміє.” Мудрі є ті, що йдуть до Божого відкритого Слова правди

і досліджують його, і слухають Божих заповідей. Їм обіцяю, що вони будуть ходити стежкою правди і отримають вічне життя.

Ся стежка правди провадить до великого факту, що царство Боже зачалось в 1914 році. Невидимий Христос зачав царювання. Ся велика правда, котру Ісус сказав римському урядникові була, що Він, Ісус Христос, був Божий помазаний Цар, і що Його царство не було в сім злім світі або організації, котра контролювала людьми аж до тепер, але що Його царство було в будучім світі, і сю нову організацію Бог тепер зачиняє установляти над людьми. Се царство

приготовляється тепер звізнати Сатану і визволити людей з його сильної і гноблючої організації, і дати життя і правду родові людському. Через царство свого дорогого Сина Ісуса Христа, Бог Єгова попровадить всіх покірних з роду людського, як живих так і мертвих, котрі будуть збуджені зі стану смерти, на стежку правди до вічного спасення, яко бо написано: „Бог хоче, щоб всі люди спаслися і до розуміння і правди прийшли. Один бОг і один посередник між Богом і людьми, чоловік Ісус Христос, що дав себе на викуп за всіх: свідкування временами своїми.” — 1 Тимотея 2:3-6.

Міліони Мусять Чути Євангелію

(П'ятьнайцяль мінут лекції через радіо)

СЛОВО „вязниця” і „вязні” знаходяться в багатьох місцях в Біблії. В багатьох випадках слово „вязниця” відноситься до буквальної вязниці, що має гррати, двері і мури. Знов в інших текстах слово „вязні” не відноситься до буквальної вязнів, але до кляси людей в неволі, під впливом інших; т.е. до тих, що їм відобрали волю думати і робити то, що їх сумління уважає за добре. Сей стан неволі, обмеження і позбавлення свободи є накинений на них через лукаве соторіння так зване „Диявол, Сатана”, котрий уживає злих людей як свій знаряддя для своєї лукавої роботи. Такі люди є „вязні”, тому що вони знаходяться сковані традиціями, забобонами, страхом до чоловіка, і страхом загубити добре ім'я й інтерес. Много людей є звязані і сковані людськими віруваннями, і бояться щоб їх не називати „неправовірними”.

В Приповістях 29:25 читаємо: „Хто бойтися людей, той в біду попаде.” Слово „біда” значить покласти ярмо на шию. Міліони людей бояться публичної опінії, публичної критики або публичної цензури. Такі люди є невільниками. Дуже часто така вязниця гірше нищить людей чим літеральна вязниця. Се є сумна реч дивитись на людей як вони бояться уживати свободи опінії і виразу, котру то волю Бог дав кожному чоловіку і жінці на землі. Всякий, що невлаштовує контролює чимось правом або свободою є лукавий чоловік, і перешкоджає божественному розпорядженню; він є ворогом Бога і чоловіка, і правди і справедливості.

Правдивий Християнин є Божий вязень, і Ісус запрошує взяти Його ярмо на себе і обішое йому свою охорону, любов і що все буде складатись для добра його. Він каже до таких: „Ярмо мое любе, й тягар май легкий.” Сатанські вязні є поневолені проти їх волі і на їх власну шкоду; така неволя є тиранство. Вони носять ярмо на своїй шні, і є тримані в неволі через страх, щоб

не образити якогось чоловіка або жінку, або щоб не зломати якого установленого закону або звичаю, або щоби не сказати щось проти установленого вірування. Се є диявольська небезпека.

Незадовго піде час, коли всякий буде визволений з неволі, а сю свободу дасть їм євангелія Ісуса Христа. Іншими словами сказати, се буде правда, що визволить сих вязнів. Промовляючи до правдивих Християнів, апостол сказав: „Лагідно навчати противних, чи не дастъ їм Бог покаяння на зрозуміння правди, і випутають ся з диявольських темет, що живими зловлені від нього у неволю.” (2 Тимотея 2:26) В Псалтьмі 91:3, нам сказано, що правдиві Християни будуть ризволені з сітей птахоловця. Той згаданий птахоловець є Сатана. Знову в Псалтьмі 140:1-5, читаемо: „Визволи мене, Господи, від лихих людей! Від чоловіка насильного, застуши мене! Котрі злобу в серці замишляють, що дні, до бою збираються. Гострять язик свій, як у змія; ідь гадюча в устах їх. Сохрани мене, Господи, від руки беззаконного, від чоловіка насильного застуши мене, котрі задумали спинити кроки мої. Горді заставили тайно на мене сіла і посторонки, розіпняли сітку три дозорі, западню приготовили для мене.”

Бог має організацію на землі, що складається з одиниць, що люблять Господа і стараються служити йому. Сатана також має організацію на землі, котра вдає, що служить Господу, а в дійсності служить Дияволу. Сатанска організація називає себе Божою організацією, і прослідує дійсників членів Божої організації. Сатанска організація пливе під високо-взнеслими ім'ям „Християнство”. Вона хвалиться, що має поверх 500,000,000 членів. Члени сьої організації є сковані людськими віруваннями, звичаями, обрядами і церемоніями; вони не сміють відкрити їх, ані критикувати їх або відкривати їх.

Много тисяч народу Господнього знаходиться в сих церковних вязнях, котрі бояться висказати своє нездовolenня проти ріжких вірувань, метод і звичаїв твоїх організацій. Вони є дуже в нещастнім положенні; вони люблять Господа і люблять шанувати Його ім'я, і щоб Його правда проповідувалася без формів, церемоній, забобонів і колекти, однак вони не мають відваги вийти, і тому лишаються у вязницях проти своєго переконання правди і справедливості. Вони мають сатанське ярмо на своїх шиях; вони є вязні.

Велику вязницю котру люди називають „Християнство”, Бог називає „Вавилон” (що значить замішання) і воно є згадане в Одкриттю 18:4. До людей, що знаходяться в тих вязницях Господь каже: „Вийде з неї, народи мій.” Бог замірив знищити великий Вавилон, і всі Божі люди, що лишується там, будуть мусили відбрати порази його. Много тисяч людей почули голос Господень і повиходили. Сі не бояться прокляття чоловіка аң диявола; вони не бояться загубити своє добре ім'я або репутацію; вони не бояться посміховиська, наругів або переслідування. Вони вийдуть на славну волю синів Божих.

Сі, що лишується в Вавилоні задля страху або сумніву є вязнями; вони є свідомі своєї фальшивої позиції і ощущають і брехні Вавилону, але не мають відваги вийти із нього. Вони відхилюють і плачуть і ридають задля гидот які вони бачать в християнстві, однак не мають одвати скинути диявольського ярма а взяти ярмо Господне. Таких вязнів у Вавилоні є більше числом чим буквальних вязнів у дійсних арештах або криминалах по цілій землі. Бог любить сих вязнів; Він жалує їх; Він бачить їх ширі бажання служити Іому; Він розуміє їх страх, і Він замірив визволити їх, але перше Він покарає їх за їх брак віри і брак відваги.

Р Одкриттю 7:9-15 є показана велика громада, котрої жадний чоловік не може почислити. Ся громада мусить перейти через велике горе і вибілити свої шати в крові Агнця. Та велика громада є тими вязнями. Члени сьої громади зробили угоду через жертву з Господом, що значить, що вони мусять умерти, щоб їм дістати ся до неба. Для того є сказано про них, що вони є назначені на смерть.

В Псалті 79:11 ми читаємо про сих вязнів як слідує: „Нехай дійде до тебе стогнання невольника! По великості рамен твого сохрани дітей смерті.” Також, в Псалті 103:19-21 читаємо: „Він бо глянув з висоти святині своєї, Господь споглянув з неба на землю. Щоби почути стогнання невільника, щоб розкувати дітей смерті. Щоб звіщали ім'я його на Сиона і хвали його в Єрусалимі.”

Бог замірив знищити сатанську організацію,

і звязати Сатану на тисяч років. Ось таким чином Він визволить вязнів; і що за визволення се буде! Вони будуть вільні від сили і від панування Сатани; вільні від страху чоловіка; вільні від впливу пануючих, вільні від насміху, ругань і переслідувань так званих Християн; вільні служити Богу з пошаною і страхом. Ся свобода називається „славна свобода синів Божих.”

Людям в сатанській організації є сказано, що се нечесно відлучуватися від ньої; що так робити значить невірність до Бога. Імгрожено поругою, вигнаннем і переслідуванням в сім життю, і вічними муками в будучим життю. Всі сі приписання є фальшиві, однак є тисячі людей, що бояться прокляття і напути людей, і для того остаються в неволі, і рівночасно своє сумління і чуття справедливості постійно гвалтують. Вони остануться вязнями аж поки Бог не знищить вязницю.

Але що завелику кару вони мусять перенести там! Сумління буде гризти їх всякої часу; вони будуть боятися загубити своє добре ім'я якщо вони вийдуть, і боятися прогнівити Господа якщо вони остануться там. Їх життя буде повне тревоги і муки. На правдивих послідувачів Христа спочиває відвічальність сповісти сих вязнів, що Господь незадовго знищить вязницю і цілковито визволить їх. Сі знов не можуть бути вірні Господу якщо вони занедбають давати сю вість. В Іса. 61:1,2 читаємо: „Дух Господа Бога спочив на мені, бо Господь помазав мене на те, щоб проповідувати невольникам визвол на волю, а увязненим—відчинення темниць; проповідувати день півти Бога нашого.” Если хто з Християнів не буде голосити своє вістки, такий стратить місце в царстві.

Проповідування доброї новини сим вязням, що диявольська організація буде знищена і що вязні вийдуть на волю, захотить декотрих більше олважних і вони вийдуть і стануть по стороні Господя; і сі засід надію в серцях менше відважних і вони приготовлять себе стати по стороні Господя в недалекій будучині. Однак їх горе буде продовжатися аж поки вони зачнуть кричати до Господа о визволенні. В Псалті 142:3-7 є предсказано, що вони будуть кликати о поміч: „Як дух мій знемігся в мене, то знавти стежку мою. На дорозі, що ходив я, застали тайно сіла на мене. До тебе взвивав я, Господи, кажучи: Ти мое прибіжець, моя доля в крайні живих! Зглянь на поклик мій, бо я вельми знемігся; спаси мене від гонителів моїх, вони бо надто сильні для мене. Виведи з темниці душу мою, та прославлю ім'я твое! Праведні обступлять мене, коли явиш мені мілість твою.”

Хто перестерігає сих вязнів о їх небезпеці той називається Господній „сторож”. В книзі Езекії 33:6 читаємо: „Коли ж вартовик та по-

бачить меча та й не затрубить у трубу, й люд не буде остережений, і наступить меч і відбере кому життє, то він умре за свою провину, та кров його я з руки сторожа буде вимагати." Се значить, що Господні правдиві святі не скажуть вязням о їх небезпеці і о знищенню дияволської організації, то вони будуть відвідальні і карані за се.

Отже ми перестерігаємо всіх, хто кличе себе ім'ям Господа, щоби вони виступали проти сих земських інституцій, що є позні ощущення, гипокритства і брехні, і проти тих церков, що научують про вічні муки, тройцю, бессмертну душу і еволюцію, щоб вони рішучо стали по стороні

Господа, тому що прийшов час, щоб ці інституції були знищені.

Если комусь з Господнього народу бракує відваги станути по стороні Господа, то тим самим вони стягнуть на себе страшне горе в недалекій будуччині, котре покарає їх за їх брак віри і вновання на Господа і за се, що вони люблять і шанують чоловіка більше чим Господа. Сі, що не мають відваги вийти, є вязнями, поневолені в найбільшій вязниці світу. Для них буlob найлучше станути по стороні Господа і вийти з неї. Если вони се роблять, дістати благословенства і призначення Господнє і славне місце в Його будучим царстві, і будуть співробітниками того царства.

Прапор Для Людей

(Четиць пятнадцять хвилин лекція через радіо)

СЛОВО „прапор“ є ужите в ріжкий спосіб. В часі війни, прапор є фана навколо котрої збираються воїни і боронять її своїм життям. Єсли задля певної причини воїн відмовиться боронити, або покидає свій прапор, такого уважають за зрадника і судять його воєнним судом. В політиці, прапор є то плятформа або принципи, котрі посилає певна партія, і ті, що є наименовані партією, несуть той прапор. Політекери уважають се за ганьбу хто покидає партійні принципи, і хто так зробить, той менше більше є в їх неласці. В релігійних округах прапор є вірування якоєсь особлившої церкви. Той прапор представляє науку, замір, і роботу тої церкви, після її пляну.

Если війна була правда, еслиб політика була чиста, еслиб всі вірування були справедливі, тоді се буlob ганьбою покидати такий прапор, і хто так зробивши, заслугувавби на неласку і кару. Але дуже мале число людей признає, що війна є права, що політика чиста, або віровісівдання є правдиві. Если се так, тоді кожний чесний чоловік повинен чутися зовсім свободний полнішити такі прапори на коли він довідається, що вони є фальшиві або неправдиві. Если він не зробить се, то він є нечесний, гінокрит і не може мати довірія.

Бог Єгова має свій прапор. Складається він із усіх принципів справедливості, правди і любові. Він поставив свій прапор в Едені, і приказав Адамові і Еві ходити після його і підтримували його. Если вони були вірні і підтримували його, то вони були ще інші жили і тіснилися благословенствами, котрі запевняє Божий прапор для роду людського, а іменно вічне життя, совершену свободу, досконале здоров'я і свободу від гріха, слабостей, нужди і смерті.

Божий прапор є Його закон, Його воля, Його вимоги для роду людського, если вони хотять бути в Його ласці і любові. Його прапор є все добрий і все приносить благословенства для тих, що підтримують його. Всякий прапор або закон зроблений чоловіком чи ангелом, єсли противиться Божому прапорові, то він є мілітій, і все приносить клопіт і терпіння для тих, що наслідують його, так як Адамів переступ наїс клопіт і терпіння для всього людства! Се правило немає відміку. Коли хто виставить інший прапор чим той, що Єгова поставив, такий чоловік є зухвалий і бунтівник і розуміється мусить потерпіти за свою зухвальність і бунт.

Вибралиши свою власну дорогу, свій властивий прапор, Адам н'їв прокляття смерті з всіма її страшними наслідками на себе, і від нього наслідили всі його потомки. Що за страшне нещастя принесла його фантазія на рід людський!

Однак позад Адамового тріху стояв Сатана, той великий ворог Бога. Се був Сатана, що піддав фальшивий прапор Адамові, уживаючи матір Еву за свій знаряд. Сатана старається відвернути людей від вірності до Бога і від підтримання Божого прапору. Се він робить через установлення фальшивих прапорів, і через засліплення людського умислу, щоб вони не бачили фальшивості його. Се він виконує впливаючи на їх умисли, на їх страх, через упередження їх і через їх гордість. Найбільше зорі, найбільше зарозумілі, найбільше упереджені люди мають першеньство в світовій політиці, фінансах і релігії, і сі власні люди ставлять прапори в політиці, фінансах і релігії.

Найперше сі прапори обдумує Сатана і виставляє їх через своїх зведених людей. Сі сатанські людські прапори є злі, жорстокі, гноб-

лючі, фальшиві і шкідливі. Вони відбирають людям Богом дані Ім права, свободу і вільну волю. Нинішні прапори є підтримані силою, примусом. Прогибційний закон примушує людей не вживати візга; газові бомби і палиці в руках поліції силують людей залихнати страйк о підвищення плати; конскрипція силує людей йти до війни, проти їх сумління; воєнні закони силують людей купувати бонди проти їх волі, безріжниці чи вони можуть чи ні.

Ось так під правлінням Сатани, люди позбулися своєї свободи думання, слова і рухів, і меншість управляє більшістю і розказують їм. Усі ріжні прапори Сатани можна зсумувати одним словом самолюбство. Нині світ є правлений самолюбством. Під сим прапором горді, зарозумілі, лукаві, жорстокі і брехливі люди силою накидаються своїми поглядами, своїми плянами, своєю наукою, своїм правом, аж поки правда не є здушена на землі, справедливість осунена, біднота домує повсюди, і великий крик підноситься по всюти проти несправедливості і гноблення, і все се розвивається під фальшивим прапором самолюбства.

Через своїх пророків Бог Єгова каже нам, що Він предвидів самолюбство, що контролює народами нині, і Він чув крик народу, і замірив визволити його з під сили Сатани і його союзників; визволити їх з під гнету, несправедливості і тирансьтва. Се визволення прийде через царство Христове. Уже прийшов час на установлення того царства. Та занім Христос знищить злі, зіпсуті інституції на землі у великій битві Всемогучого Бога, то Він перше замірив виставити той новий прапор для людей.

Много разів пророки предсказували про сей новий прапор. Се є Божий закон, Божа воля. Буде він складатися з усіх зasad справедливостей, котрі Бог признає. Прапор Єгови буде любов. Ісус зсумував сей прапор як слідує: „Люби Господа Бога твого всім серцем твоїм, і всією душою твою, і всією думкою твою; біжнього твого, як себе самого.” Коли всі люди на землі зберуться навколо сього прапору, тоді самолюбству прийде кінець. Тоді устане несправедливість, гнет, жорстокість, тирансьтво, визиск, віла, і всяке насильство.

Прапор Єго і уже тепер установляється на землі. Єгова має на землі громаду людей котра розкаже людям про Божі заміри, про його волю і Його закон. Погорх 70,000,000 книжок і книжочок, що пояснюють Божий замір і роботу, вже є вручені в руки людські. Поверх 125 радіостацій висилають ту саму вість. Се є вість надії, радості і благословенсьтва. Се є сповіщення, що Христос є тепер присутній, що він взяв владу і зачає роботу, котра остаточно і цілком їго визволить людей.

Бог постановив установити новий прапор як-

про се читаємо в слідуючих текстах: Еремій 50:2 каже: „Звістіть й розголосіть між народами, й поставте стяг виявлюйте, не замовчуйте! Говоріть: Вавилон звойований, Віл «соромлений».” „Вавилон” відноситься до злій системі Сатани, котрій є названий „богом сього світа”. Той текст значить, що Божий прапор любов буде виставлений між усіма народами, і задля тої причини Вавилон упаде а Сатана буде усоромлений.

Коли Божий прапор буде установленний, тоді не можна буде научати фальшивих наук про Єгову, але тоді будуть научати правдиві науки і про Божі заміри; тоді не буде дозволено, щоб чоловік гнобив чоловіка, ані не буде тоді закону, котрийби відбирає свободну волю чоловіку. Теперішні злуги політики, фінансів і релігії, що називається „Вавилон” буде знищена навіки; Сатана буде звязаний на тисяч років, і по сім він буде „кинутий в озеро огняне”, де буде йо му кінець, його знищіння.

В Еремій 51:12,13 читаємо: „Підійміте стяг проти мурів Вавилонських, побільшіте чату, приготуйте засіди, бо, що Господь задумав, те все так учинить, як виповів на осадників Вавилонських. О, ти, що живеш над великими водами, багатий на скарби! прийшов кінець твій, — міра захланності твоєї!” В сім тексті Господь знову каже, що Ги постановив знищити Вавилон, ту ерішну злугу, так зване „Християнство”, котрого уснови є самолюбство. Однак перед його знищінням, Бог велить перестеречі людей о надходячім нещастю і оголосити новий прапор: розказать людям, що справедливість возме місце несправедливості; правда возме місце фальшу, настане мир замість війни і забурень; добробут замість бідноти, добра воля замість ненависті; радість і щастя замість страху; здоров'я замість слабостей; замість підкупства, зіпсуття і гіпокритства буде чеснота, рівність, вірність і взаємна поміч. Ікішими словами сказати, Божий новий прапор „любов” візме місце замість сатанського прапору „самолюбства”, що наповнило землю ненависттю, війною, підозрінням, убожиством, гріхом, злочинством, і наукою зневажаючою Бога і Біблію.

Бог велить своому народі піднести той новий прапор тепер, тому що незадовго, в день великого бою Бога, сатанська організація буде знищена; але занім вона буде знищена, Бог заміри перестеречі чесних, правду-люблічих, Бога-люблічих, мир-люблічих і шляхотливих людей, щоб вони розказали людям новий прапор Його царства, так щоб вони могли відлучитися від сатанської організації і стати в гармонії з Господом і отримати Його благословенсьтва. Один із тих приказів зазначається в Ісаї 62:10, котрій так читаємо: „Йдіте, ходіте ворота й дорогу народові рівняйте, рівняйте дорогу,

геть усе каміння з дороги счищайте, виставте знамено народам!" Ся дорога буде нова і легка, котр ю люди будуть могли принести назад до гармонії з Богом через панування Христа. Збирання камінів значить осунути всі фальшиві науки, блуди, фальшивства, гипокрицтва, ошутства, котр засліплювали і ошукували людей в минувшині.

То саме слово "правор" в інших текстах є переложене на „знамя". В книзі пророка Іса. 11:10,12 читаемо: „І буд того часу: до пагонії з кореня Есейового, що стане знаменом народам, навернуться погани, — й гріб його буде славен. І підійме знамено своє між городами позбі ае вигнаніків Ізраїлевих, і скличе розсіяніх Юдеїв з усіх чотирьох сторін землі." Знов в Ісаї 18:3 читаемо: „Ви ж осадники всесвітні, хто живий на землі! вважайте, як на горах стяг підоймесь, і як труба затрубить, чувайте!"

Знову в Ісаї 5:26 читаемо: „І піднеміть стяг про народ далкий та й даст знак живочому на краю землі, — і прийде той легко й скоро."

Отже бачимо, що коли Вавилон буде знищений, і люди побачуть новий правор, тоді більшість радо прийме нового Царя і Його правор. В Ісаї 31:9 читаемо, що книзі Сатани, т.е. проповідники Вавилону, почують і злякаються нового правору: „Кі зі його й стягу лягати ся будуть, так говорити Господь."

Ось так сказано нам, що вже незадовго всі люди будуть визволені з під сили Сатани, і з під сатанської сили так званої „Вавилон". Сатана буде звязаний на тисяч років. Фальшиві і богохульні доктрини про вічні муки, про тройцю, про бессмертність душі і еволюцію будуть відкинені на вики; фальшиві науки про божественну владу царів і духовенства вже більше не буде існувати; власність копальнів вугілля, оліви, зеліза, і золота будуть рід брані від одиниць а будуть дані назад людям, як се Бог давно замірив. Мир на землі і добра воля між людьми буде виявлені повсюди, і новий правор буде існувати на вики і буде жерслом радості і благословенства для юдей.

Тексти на Освічення

Середа 4. Лютого, 1931

«Ти склониш іх у склонку перед лицем твоїм від заговорів любосюжітів; ти склониш іх у доліні від язиків сварливих.» — Псалом 31:20.

Є ГРОМАДА однинців, що колись зробили угоду чинити волю Божу, але котрі в пройді не отримали призначення. Вони чують як раїсну пісень співає останок, і се гніває їх. Вони стараються мститись проти тих, що колись були їх братами, і се роблять через протиправні роботи які виконує останок під керовництвом Господа. Але тепер для потіхії і заохочення останка, Єгова оголосив, що Він відхицьцяє мстителів, щоб Його величність появилася по всій землі. Він каже до останка в сім часі небезпеки: „Я вложив в твої уста мої слова, і из'трав тебе мосю рукою, щоби ти був свідком мені коли я установлю землю." — В.Б. 4/1/30.

Середа 11. Лютого, 1931

«І став я на піску морському, і бачив звіра, що виходив з моря.» — Одкровення 13:1.

ЙОАН стоячи на піску морським представляє слугу або помазану класу стоячу на місці безпеки і котра глядить на Сатану і його роботу. Пісок заспає граници моря, отже символічно говорить про місце безпеки. „Чи вже ви та не боїтесь мені говорить Господь, чи й передо мною не затримтесь? Я ж положив морю границю пісکи, якими границею, яку вона не переступить; і хоч філії його напирають, та геді їм перемогти; хоч вони будуть, та не здолють перейти." (Ерем. 5:22) Се відкриває факт, що хто стоїть безпечно в Господі, той пер-

ший пізнати звіра або страшну сатанську організацію і буде перестерігати людей, щоб вони втікали від ньої. — Світло 1, 2:6.

Середа 18. Лютого, 1931

«Тільки стереться і пильнує душі свої, щоб не забути іла сі, що бачили очі твої, і щоб не відлучити вики від серця твого по всі дні життя твого.» — 5 Моїсія 4:9.

СЕРЦЕ є то гніздо мотивів, або інакше сказати, це є гніздо любові. Написано є: „Бережи твое серце, бо з цього виходить ус , чим живеши" (Прин. 4:23) . Сонікози не кінкав до царства в тій цілі лише щоби взятити його до неба; але Він викликав однину, щоб вони звідвали про Його чесноти. Ісли покликані дають головно про свої самолюбні справи, а не про Божі, тоді вони виставляють себе на напад диявола і легко падуть. Ніхто не може спастися і бути взятий до царства, хто не отримав любої правда. Хто бе приняв правду а не взял ав Г для прославлення Господа, таємий йде в ноги гибелі.

Середа 25. Лютого, 1931

«Устануть бо ахехристи й ахегророки, й дзвести мутні ознаки велики й бива.» — Матте. 24:24.

ІСУС перестерігав своїх учеників проти „льшивих Христів", і ся пересторога є головно дана для тих, що заживають при кінці світу. „Антихрист" значить в , що противиться Христу. Їх було много протягом християн-

ліської доби (1 Іоана 2:18). Однак, Павло дає підказку, що будуть і ажі, що будуть товаришити з Ісусом ім'ям народом і з трьох несвятої автихрист при кінці світу. „Фальшивий Христос” є той, що фальшиво називає себе посланником Богом; він також є автихристом, тому

що він противиться правдивому Христу. Після Ісусових слів, то фальшивий Христос показується по Господніх пріході до Його храму. Апостол Павло показує, що „відіїшовши” будуть зорганізовані Сатаною і сповнять місце фальшивого Христа. — В. Б. 9/15/30.

Питання і Відповіди

(Дані через Суддю Рутерфорда)

Питання: Чому християнські церкви не приступали проти загального убийства, яке було виконане на людях під час світової війни? Не було бо ажі одної церкви, котраб піднесла свій голос як протест. Поясніть чому?

Відповідь: Се є інший сильний доказ, що номінальні церкви не представляють Бога Єгову, але є частиною свого світу, котрий є під контролем невидимого Сатани, Дівола. Майже усі і, що належать до церквів, належать там тому, що не знають правди. Із тих церков повсталі політичні і соціальні організації, і тепер вони становлять частину свого світу. Їх провідники і учителі не віроють в Біблію, і не знають з неї і розуміється не поступають після її науки. Коли вибухла війна, ті церкви агетували за пролятим людської крові. Вони намовляли молодих людей йти до війська. Та на сім ще не кінець. Вони змовились знищити кожного, хто вірив і научав про Біблію під час війни. Вони злучилися проти Дослідників Біблії, і жорстоко переслідували їх, знущались над ними і навіть вбили певне число, тому що Дослідники Біблії використали клявзу закону, яку конгрес був ухвалив в користь тих, що їх сумління не позволяло брати участь в кровавій боротьбі. Духовенство і їх союзники увязнили і переслідували много людей, за те, що вони проповідували правду. Я знаю се, тому що я був заключений між переслідуваннями разом з іншими в суді Злучених Держав перед Суддю Говом, на підставі фальшивого закону, що я противився війні. Суддя Гов, зовсім беззаконно, приказав мені присяжній осудити нас винуватими і тоді засудив нас кожного по вісімдесят років вязниці, і тримав нас у вязниці дев'ять місяців безправно і навіть не позволив випустити нас за запорукою. Коли ж найвищий суд Злучених Держав позволив нас випустити за запорукою, тоді правительство відкинуло справу. Єслиб не Господня рука, то безсумнівно ми були б у вязниці і дотепер. Одинокий „партнер” який котрий

будь із нас переступив, то се, що ми говорили людям правду, і то без грошової нагороди. Записки про сі і многі інші жорстокі переслідування виконані через духовенство під час війни, є подані в Золотім Віку Ч. 27. (цит. Видання) Духовенство сказувалось, що воно винищить геть тих, що розказували правду. Однак правда є сильна і побідить, тому що вона виходить зі від Бога Єгови.

Питання: Чи Жиди все хрестились так як Йоан? І хто охрестив Йоана?

Відповідь: Ні, Жиди не хрестили сь у воді перед Йоаном. Пророк Йоан хрестиив їх. Жиди були в уголі з Богом, котру то угоду вони погамали і поповнили гріх. Хто з Жидів переступив закон Божий і каявся і бажав прийти назад до гармонії з Богом, того Йоан пересягав щоб він отверто визнав своє каління через хрещення в воді. Йоан був посвячений Богу від часу свого народження і ніколи добровільно не зрестував закону, і тому йому не треба було хреститися. Хрещення Ісуса Йоаном було для цілковито іншої цілі. Хрещення Ісуса символічно представляло, що Ісус згодився пинити волю Божу, про що є сказано в Псалмі 40:8.

Питання: Коли є лише один Бог, то що значить хреститися в ім'я Отця, і Сина і св. Духа?

Відповідь: Охреститися значить цілковито згодитися бути послушним до волі Божої. Бог виконує свою роботу через Ісуса Христа, свого головного Урядника. Святий дух є сила Божа виконувати роботу для Його народу. Хрещення в воді є лише симбол або поверховне призначення, що ви згаджуєте чинили волю Божу. Отже се є на місці тому, що св. Письмо учило робити символ правдивого хрещення, і бути хрещеними в ім'я Отця, і Його Сина; і в святого духа або в невидиму силу Божу, котру Він вислав для добреї свого народу.

